

Ada Fijał, Ma

Mieliśmy pójść do kina
wybacz, nie pójdę dziś
W mroku zasiądę do pianina
w przeszłość pobiegnie myśl
Małe kino
czy pamiętasz małe, nieme kino?
Na ekranie Rudolf Valentino
a w zacisznej łoży ty i ja
Na ekranie
on ją kocha i umiera dla niej
My wierzymy, bośmy zakochani
dla nas to jest prawda, a nie gra
To jakby o nas był film
więc my wpatrzeni
ach jak wzruszeni miłością swą
W małym kinie
nikt już nie gra dzisiaj na pianinie
Nie ma już seansów w małym kinie
W małym niemym kinie P'tit trianon
Nic tak nie przypomina
dawnych odległych chwil
jak muzyczka z niemego kina
rzewna jak stary film